

On kaunis synnyinmaamme, maat, metsät, järvet sen. Me Luojan töitä saamme katsella kiittäen... (v.574) Onpa ollut ihanaa nauttia auringosta ja kauniista luonnosta viileän kevään jälkeen – vaikka vähempikin lämpö olisi riittänyt. Nautitaan auringosta ja talletetaan mukavia kesämuistoja sydämen sopukoihin pitkän talven ”evääksi”.

Diakoniatyö Suomessa 150v. juhlamessu 4.9.

Diakoniatyön juhluvuotta vietetään monella tavoin pitkin vuotta. Messukylässä juhlistamme 150 vuotista taivalta mm Messukylän kirkossa toimitettavalla juhlamessulla 4.9. klo 10.00

Messun toimittavat kirkkoherra Juha Itkonen, diakoniapappi Jari Kuusi, kanttorit Sanna Osmala ja Maija Ruusukallio sekä diakoniatyöntekijät. Messun jälkeen kakkukahvit kirkossa. Tervetuloa!

Juhlamessuun on mahdollista saada kirkkokyyti.

Voit ilmoittaa toiveesi kirkkokyydistä soittamalla 15.-31.8. välisenä aikana diakoni Jyrki Pikkaraiselle puh 03 219 0009 arkisin klo 14-16, muina aikoina puh 050 326 2388.

Kesän aikana saat parhaiten yhteyttä soittamalla diakonian neuvontanumeroon 040 8048 625 ma – to klo 9 -12. Taivaan Isän siunaamaa kesää!

TAMPEREEN
MESSUKYLÄN
SEURAKUNTA

Kettu-kuva ja kannen perhoskuva ovat Sirpa Pursiaisen kuvaamia. Kannen runo on myös Sirpan käsialaa.

Kantautuu kaiku läpi vuosien,
läpi itkun ja hallavuosien.
Kaiku lämmön ja rakkauden,
sen syvimmän olemuksen: armahduksen.

Ei se, mitä olen tai olin.
Ei väliä mitä muistan tai unohdan.
Hän tuntee minut:
jo ennen kuin olemassakaan olin.

Käsi kädessä Pyhän,
minä kuljen verkalleen.
Sylissä Isän minä lepään,
laulan laulua syvää.

Hänen kuvakseen
Hän loi meistä jokaisen.
Häivähdys hänestä itsestään
minunkin ryppyisessä olemuksessani.

Kuinka keveä onkaan sisäinen oloni,
vaikka askel on väliin raskaanlainen.
Kuinka toivoa täynnä onkaan tulevaisuus
ja mennyt ja tämä hetkikin
osana ikuisuutta.

Kuin lapsi heinäpellolla
minä tanssin ja laulan.
Kuin lammas tarhassaan
nautin lämmöstä kesän kirkkaan.

© Sirpa Pursiainen

Riitänkö minä Jumalalle?

Me monesti mietimme, riitämmekö Jumalalle. Me pohdimme, koskeeko Jumalan rakkaus todella minuakin. Jumala on nähnyt meidän elämämme jo ennen kuin olemme edes syntyneet. Jumala tietää meistä aivan kaiken. Jumala ei ole edes aikaan sidottu, joten hän tietää tulevaisuutemme.

Jos joku lapsi kysyisi vanhemmaltaan, että riitänkö minä – me tiedämme vanhemman vastauksen. Jokainen äiti ja isä rakastaa lastaan. Vanhemman rakkaus lastansa kohtaan on niin syväsyntyistä ja suurta, että se kestää lapsen kiukuttelun ja ikävätkin teot. Jos me varsin vaillinaiset ihmiset kykenemme rakastamaan, niin eikö paljon enemmän siihen kykene Pyhä Jumala, joka on Isämme?

Jumala on luonut meidät kuvakseen. Meissä jokaisessa on häivähdyksinä hänestä. Me emme suinkaan voi verrata itseemme Pyhään Jumalaan, mutta hän on meille antanut elämän hengen. Raamattu kertoo, että kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin. Jumala haluaa ehdottomasti viettää meidän henkemme kanssa ikuisuuden.

Me asumme kuitenkin fyysisessä majassamme. Me emme ole täydellisiä. Me näemme eri tavoin fyysisen majamme rapistuvan. Me tiedämme epäonnistuneemme monessa asiassa. Raamattu toteaa, etteivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. Me olemme monessa asiassa vaillinaisia ja meidän hengellisen vajavuutemme ja pyhyden puutteemme vuoksi hän lähetti Jeesuksen kuolemaan puolestamme.

Raamatun vanha testamentti osoittaa kerta toisensa jälkeen lain kirjaimen ja Jumalan Pyhyden. Kerta toisensa jälkeen Israelilaiset kompastelivat asioissa – aivan kuten mekin. Profeetat ennustivat kuitenkin Jeesuksen tulemisen ja Uusi testamentti osoittaa armon tarpeellisuuden. Laki osoittaa, ettemme itsessämme ja omassa vanhurskaudessamme kelpaakaan Jumalalle – mutta turvautuessamme Häneen ja ollessamme Hänen lapsiaan, pyyhitään meidän kaikki pahat tekemme pois. Tämä suuri ihmeellinen lahja on joka päivä meidän saatavilla – Hän rakastaa meitä tänäänkin.

Vaikka ikää kertyisi kuinka paljon, me saamme uudistua sisäisesti jokaisena päivänä. Me saamme olla viheriöiviä puita vetten äärellä ja kantaa hedelmää. Tämä hedelmä voi syntyä Hänen kanssaan vietetyn ajan pohjalta ja se hedelmä voi olla esimerkiksi rukous toisen puolesta. Hedelmänä voi olla jollekin soittaminen, rohkaisu tai jokin varsin arkinen asia. Koska tällainen hyvä syntyy Hänen voimastaan ja armostaan, se ei ole teeskentelyä ja näyteltä. Se on jotain sellaista, joka virvoittaa myös meidän omaa sieluaamme. Puuhan ei hedelmää tuota, ellei vesi nouse juuria myöden oksiin asti.

Me näemme vielä kuvastimesta, kuin arvoituksen tavoin – mutta kerran kasvoista kasvoihin. Lopulta kaikkein parhaiten kerran Taivaassa me tunnemme rakastavan Isämme. Myös vasta kerran taivaassa, me opimme lopullisesti tuntemaan itsemmekin. Mutta me kelpaamme Jumalalle, tänäänkin.

Sirpa Pursiainen

Hyvänolon Elämänpuu Oy:n toimitusjohtaja

Hyvinvointialuevaltuutettu

Messukylän seurakuntaneuvoston jäsen

Paluumuuttaja Anna-Maria ikävöi kotipihansa tammea

Olin hakemassa **Mauno Koiviston** paluumuuttajaksi määrittelemältä inkeriläissyntyiseltä **Anna-Maria Orgolaiselta** kirjoja toukokuun alkupuolella. Seinällä oli koristeellinen luku 85, ilmapalloja ja pöydillä runsaasti kukkia. *Pari päivää aikaisemmin Anna-Maria oli täytännyt vuosia.* Viidettä polveakin sisältävä suku juhlisti. Anna-Maria tarjosi kahdenlaisen synttäririkakun kera kahvit juttelu- tuokiossammekin.

1860-luvulla **Uimosen** ja **Sihvosen** suvut nälkävuosien ajamina siirtyivät Pohjois-Karjalasta viljaville maille **Inkerin Kelttoon**.

1901 Uimosen perheeseen syntyi **Simo**-poika. Perheen isä esikoisen syntymän innoittamana istutti tammen kotitalon pihaan.

1931 **Jalmari Laurikkala** vihki **Sihvosen Helenan** ja **Uimosen Simon**. Helenalla oli Suomen ja Simolla Venäjän passi. Heitä ei rekisteröity aviopariksi. Perheeseen syntyi kaksi poikaa ja kuopuksena Anna-Maria 1937.

1935 Simolta otettiin kaikki omaisuus kolhoosille.

1938 Helena-äiti karkotettiin Suomeen. Helenan vanhemmat oli karkotettu aikaisemmin. Lapset oli merkitty isän passiin. He jäivät Kelttoon.

1939 Anna-Maria sairastui vakavasti. Kouristuksia, jalat ja varpaat väännyivät oudosti. Tyttö huusi tuskissaan. Vanha professori keksi keinon, tyttö sinappihauteeseen. Pyttyyn niin kuumaa vettä, kuin aikuisen käsi sietää sekä sinappijauhetta. Tyttö kaulaa myöten veteen. Useat pitelivät tyttöä paikoillaan. Sitten tyttö huusi ja pää retkahti. Kyllä hän hengitti! Hänet pestiin ja pantiin petiin. Kaksi vuorokautta tyttö nukkui. Ensi sana oli sitten ”Syyvä”. Jotakin syötävää löytyi. Kävely viivästy, vasta kuusivuotiaana oppi.

1941 Saksa piiritti **Leninradin**. Neuvostosotilaat nälissään ottivat Uimosenkin perunat. Sukulaisavun turvin Uimosen perhe pelastui nälkäkuolemalta.

1942 Uimoset vietiin kuorma-autolla **Laatokan** yli, sitten junalla **Siperian Krasnojarskiin**. Inkeriläiset virittivät virren junan lähtiessä.

*Mä huudan, Kristus, simua / nyt ahdistuksessani./
Mun uskoani vahvista, / mua auta tuskassani.*

*Myös vahvan toivon tahtoisin, / sen sinä vain voit antaa./
Niin pettymyksen, pilkankin / toivossa jaksan kantaa.*

*Luo minuun uutta elämää / ja sanan leipää taita, /
kun tie on kaita, kun puute yllättää / ja kuljen korpimaita.*

Virressä oli vahvaa rukousta uuden edessä. Alkuvaiheessa kolhoosin pelolta kaivettiin jäätyneitä perunoita, haettiin jäätyneitä viljan tähkiä. Uimosen pakkotyökohteina olivat kultakaivos, metsätyömaat ja pellot. Ravinnoksi korjattiin ja käsiteltiin sipulikasvin lehtiä, kasvatettiin perunoita. Työläisille annettiin leipää. Puutetta oli. Haettiin myös setripuun käpyjä. Ne kuivatettiin, niitä lyötiin kartuilla ja syötävät siemenet säkitettiin.

1943 päätti mummo opettaa Anna-Marialle lukemista ja kirjoittamista suomeksi. Paperia, kyniä ja mustetta ei ollut. Isä haki metsästä koivun tuohta, kolhoosin hanhesta sulan ja valmisti hiilestä ja vedestä musteen. Kirjoitettiin tuoheen. Kun pinta oli täysi, revittiin kerros pois ja kirjoitettiin seuraavaan. Mummo oli uskaltanut säilyttää katekismuksen, Lasten Raamatun ja virsikirjan. Niistä voi harjoitella lukemista.

1949 avautui mahdollisuus lähteä Siperiasta **Itä-Karjalaan**, ensiksi **Tšalnaan** (parisenkymmentä kilometriä **Petroskoista**). Nyt uskalsi puhua suomea ulkosallakin. Muutaman kuukauden jälkeen Anna-Marian perhe siirrettiin **Paatjärvelle**. Koulua Anna-Maria kävi **Vidanin** kylässä kaksi vuotta. Osa koulumatkaa taittui kuorma-autolla. Kävelypolkua kotiin oli vielä viisi kilometriä.

1951 Simo-isä talkooväen kera rakensi oman talon Tšalnaan. Sinne oli rakennettu koulukin. Mieliaineita Anna-Marialle olivat matematiikka ja maantiede.

1953 Anna-Maria ryhtyi postinkantajaksi. Samana vuonna hän aloitti rippikoulun. Ripillepääsy oli juhannuksena 1954.

1955 Anna-Maria pääsi työhön puhelinkeskukseen ja jatkoi kouluopintojaan iltakoulussa. Vuoden loppu oli juhlaa. Nimittäin sokeutunut Helena-äiti pääsi muuttamaan Suomesta perheeseensä.

1957 **Maria Orgolainen** kyläili Uimosilla. Hän oli **Kalervo**-pojalleen tämän ollessa armeijasta lomalla kehunut Anna-Mariaa. Nuorten yhdessä kulkeminen alkoi. Anna-Maria vietti 20-vuotispäivää. Vieraina oli pari tyttöä ja Kalervo Orgolainen. Syntymäpäivän iltana Kalervo tuumi: ”Anna-Maria, mentäisiinkö naimisiin?” Muutaman kuukauden jälkeen heidät vihittiin. Naimisissa ollessa Anna-Marian iltakoulu jatkui, kunnes kahdeksas, yhdeksäs ja kymmenes luokka oli suoritettu.

1958 syntyi tytär **Lydia**. Seuraavaksi poika, **Volodja**. Anna-Maria opiskeli pari vuotta Petroskoin opettajakorkeakoulussa. Hän pääsi Tšalnan kouluun matematiikan opettajaksi. Opetus tapahtui venäjäksi. Myöhemmin saatiin kaksi kertaa viikossa opettaa suomen kieltä. Siperiassa mummon antamalla alkuopetuksella oli sielläkin käyttöä! Anna-Maria oli rakastettu opettaja.

1968 Orgolaiset saivat kaksoset, **Galinan** ja **Edvardin**. Puoli vuotta Anna-Maria oli äitiyslomalla. Sitten olisi alkanut työ. Kaksoset vietiin päiväkotiin. Lapset sairastuivat ja vilustuivat. Galina kuoli. Äiti oli Edvardin kanssa sairaalassa puoli vuotta, ja poika tervehtyi.

Seurallisen Kalervon alkoholisoituminen aiheutti monenlaisia ongelmia. Lopulta Anna-Maria joutui lähtemään pois kotoa. Kalervo otti pois avaimen.

1969 suomalaisia sukulaisia pääsi käymään Petroskoissa. 1982 vastaavasti oli Anna-Marian ensimmäinen Suomen-matka.

1977 Anna-Maria aloitti tiilenpolttajan työt uudessa tiilitehtaassa. Uuneilla oli kokoa: syvyys oli 15 metriä, leveys ja korkeus kaksi metriä. Anna-Maria sai tunnustusta työstään ja kuvansa tehtaan kunniatauluun. Palkka tuplaantui opettajan palkkaan nähden.

1994 Anna-Maria eläköityi.

1998 elokuussa Anna-Maria lapsineen ja heidän perheidensä kera saapuivat Tampereen Peltolammille. Alussa oli yksinäistä, mutta kun hän löysi seurakuntien kirkontupatoiminnan, niin viihtyminen parantui. 20 vuotta sitten suku muutti Kaukajärvelle ja on juurtunut tänne. *Silti on ikävä Keltossa olevaa tammea. Pääsisipä sitä halaamaan, on ollut Anna-Marian toive.* Toki muutaman kerran talon lähellä on käyty, mutta uusi talon haltija ei ole päästänyt alueelle. Viimeisellä reissulla havaintona oli ränsistynyt talo ja aita ympärillä.

Iloisuus, ystävällisyys, tasapainoisuus ja luottamus Taivaan Isään ovat Anna-Marian avuja. Ylettömän raskaiden kokemusten läpi Anna-Maria on kulkenut. Joka päivä hän kiittää kuluneesta päivästä ja rukoilee siunausta tulevalle. Niin, ja taipaleet taittavat kävellen, mikä pitää kuntoa yllä.

Kirjastoista lainattavissa: **Elise Ylätalo, Tammen ikävä. Anna-Marian ja hänen sukunsa vaiheet.**

Jussi

Jussin jutut

Tämä tapahtui Messukylässä.

Allaoleva virsi 195 on monille totta. Viis saarnatuolista!

JOS ET JAKSA HIKIJUMPPAA, JAKSANETKO KIELIJUMPPAA?

Kaikenlaisesta jumpasta on hyötyä, niin myös kasvo- ja kielijumpasta. Verryttele ensin päristelemällä, rullaamalla ja naksuttelemalla kieltä, aukomalla suuta, hymyilemällä leveästi ja vaikka irvistelemällä. Kokeile sitten, kuinka kieli taipuu. Lue loruja liioittelevin suunliikkein. Huonokuuloista ihmistä auttaa huuilta luku. On lähimmäisen huomioimista, jos puhuisimme aina siten, että huuilta luku onnistuu.

Haasta ystävä kisaan, kumman kieli kestää kauemmin menemättä solmuun.

Ärrän kierrän ympäri orren, ässän pistän taskuun.

Floridalainen friteerattu broileri.

Presidentin identiteettitentti.

Keksijä Keksi keksi keksin. Keksittyään keksin, keksijä Keksi keksi keksin keksityksi.

Talo palo, sano Tauno Palo, kun Tauno Palon talo palo.

Yksikseskös yskiskelet, itsekseskös itkeskelet, yksikseskös istuskelet, itkeskellen yskiskelet?

Antti anastaa ananasta. Antista on nastaa anastaa ananasta.

Raparperilirua reilu litra.

Ynneli, jynneli, jyrinä, yltyy hyttysen hyrinä.

Riisin raasin rusina, kärrynpyöriä tusina

TEISKON LÄHETYSJUHLAT

Seurakuntatila Auneksessa
sunnuntaina 28.8.2022, alkaen messulla klo 10

Messussa ja juhlassa mukana pastori Tuuli Arola-Haverinen, pastori Liisa Ruusukallio ja kanttori Saija Siuko.
Vieraana Kari-Antti Kitunen

Messun jälkeen keittolounas, vapaaehtoinen käteismaksu. Lounaan jälkeen Tansanian lähetti pastori Kari-Antti Kitunen kertoo työstään Nyakaton Raamattukoululla.

Mukana myös nuoria muusikoita.

Järjestäjä: Messukylän seurakunnan lähetystyö

Juhlan tuotto Suomen lähetysseuran kautta Kari-Antin työn tukemiseen.

Kuljetus järjestetään tarvittaessa.

Tied. Taksiliikenne Mikael Mäkelä Oy, 040 596 8450

Miksi lähetystyötä tehdään?

- Jumala rakastaa – rakkaus laittaa liikkeelle auttamaan muita
- Raamattu – Jeesuksen antama lähetyskäsky
- Rukous – on seurakunnan ja kristityn tehtävä, lähettien ja lähetyskohteiden puolesta
- Raha – evankeliumi on ilmaista, kauas vieminen maksaa. ”Pienten purojen” ihme!

Lähetysrenkaat

Lähetysrenkas toimii linkkinä nimikkolähettiläiden, nimikkokohteiden ja seurakunnan tekemän muun lähetystyön tukemiseksi.

Jäsenille postitetaan lähettiemme kirjeet. Kirjeet saa postitse tai sähköpostitse.

- Messukylän seurakunnan lähetysrenkaaseen kuuluu noin 55 taloutta.
- Voit antaa taloudellisen tukesi läheteille Lähetysrenkaan kautta tilille Tampereen ev.lut. seurakuntayhtymä, Nordea FI86 2459 3800 0020 61, viestiksi (huom! ei ole viitenumero) 367000 1032600014 2030.103. Etiopian työn lahjoituksille viestiksi (huom! ei viitenumero) 367000 1032600014 2030.103.117.00. Jos haluat osoittaa lahjasi jollekin tietylle nimikkolähettiläelle tai -kohteelle, niin kirjoita lisäksi kohteen nimi.
- Jos haluat lähettien kirjeet ja lähetystietoutta kotiin kannettuna postissa tai sähköpostissa liity Lähetysrenkaaseen. Ilmoittaudu postituslistalle Merja Mäkisalo; merja.makisalo@evl.fi
- Lähetysteologi Heidi Peltola-Elo; heidi.peltola-elo@evl.fi

[\(Lähetystyö - Messukylän seurakunta \(tampereenseurakunnat.fi\)\)](#)

Messukylän seurakunnan nimikkolähetit

Lähetystyössä tarvitaan sekä lähettejä että lähettäjiä.

Lähetäessämme omat nimikkolähettimme työhön olemme sitoutuneet seurakuntalaisina rukoilemaan heidän puolestaan ja tukemaan heitä kaikin mahdollisin tavoin. Sama koskee myös nimikkokohteitamme ja niissä työskenteleviä lähettejä. Pienikin viesti, kirje, kortti tai paketti kotimaasta on kentällä suuri ilo!

- **Emma Holmström**, Kambodza, SLS. Emma toimii International Co-operation Cambodia- järjestössä Cultural Heritage-keskuksen toimeentulo- ja ruokaturva asioiden asiantuntijana. Keskus auttaa kyläasukkaita järjestäytymään oikeuksiensa puolustamiseksi. Tukee ja kehittää esim. äidinkielen perustuvaa lukutaitotyötä ja auttaa maanviljelijöitä etsimään uusia keinoja ruokaturvan parantamiseksi. emma.holmstrom@felm.org
- **Päivi Löytty**, Namibia, Eteläinen-Afrikka, SLS. Päivi toimii Gender Justice-hankkeen kehittämiskoordinaattorina, Sukupuolten välinen oikeudenmukaisuus, LUCSA. paivi.loytty@felm.org
- **Sakari Löytty**, Namibia, Eteläinen Afrikka. SLS. Sakari toimii musiikkityön- ja jumalanpalveluselämän asiantuntijana. Liturgian ja jumalanpalveluselämän tutkimus. LUCSA. sakari.loytty@felm.org
- **Kari-Antti Kitunen**, Tansania, SLS. Kari toimii teologien aineiden opettajana Nyakaton Raamattukoululla. kari-antti.kitunen@felm.org
- **Anitta Lepomaa**, Itä-Siperia, ELK. Anitta toimii seurakuntatyössä, kielenkääntäjänä ja lasten ja nuorten parissa. anilepom@gmail.com
- **Perhe Etu-Aasiassa**, Sekl.
- **Miia da Silva**, Sansa. Miia toimii Trans World radion Euroopan sekä Keski-Aasian, Lähi-Idän ja Pohjois-Afrikan Toivoa-naisille-työn koordinaattorina. miia.dasilva@sansa.fi

[\(Nimikkolähetit ja -kohteet - Messukylän seurakunta \(tampereenseurakunnat.fi\)\)](#)